

A T. Budapesti II. – III. Kerületi Bíróság útján
a T. Alkotmánybíróság részére!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/807 - 0 / 2017
Érkezett:	2017 MÁRC 24.
Példány:	2
Kezelőiroda:	
Melléklet:	
BUDAPESTI II. ÉS III. KERÜLETI BÍRÓSÁG	
FŐLAJSTRONISZÁM	
KEZDŐÍRATON	
Postán / Gyújtóírás / Személyesen / Elektronikus / Faxon	
Érkezett: 2017 -03- 20	
PÉLDÁNY	
IV.	
KÖZTÖK	
B. 1440/14	

Alulírott [redacted] alatti lakos – a mellékelt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm Dr. Garay Rudolf ügyvéd [redacted] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem a T. Alkotmánybíróság elé és kérem, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú fokú bíróság 26.Bf.10.414/2016/6. számú ítéletének Alaptörvény ellenességét és semmisítse meg, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (4) bekezdését.

Az ügyemben az alábbi bírói döntések születtek:

- Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 16.B.II.1440/2014/23. számú ítélete,
- Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 26.Bf.10.414/2016/6. számú végzése,

melyet 2017. február 20-án vettem át. **A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.**

Az Alaptörvényben biztosított jogom a következő: **XXVIII. Cikk**

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy – nemzetközi szerződés, illetve Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

2012. október 3-án [redacted] a Fővárosi Ítéltábla **akkori** Közigazgatási Kollégium vezetője [redacted] elnök asszony, a Fővárosi Ítéltábla **akkori** elnöke részére a mellékelt csatolt jelentést készítette, miszerint én 2012. október 1-én a Fővárosi Ítéltábla Fekete Sas utcai épületének tájékoztató irodájában 2.Kf.27.495/2012. számú iratból eltulajdonítottam a 7. sorszámú faxon küldött fellebbezésem másolatát, valamint a 10.K.30.305/2012. számú elsőfokú iratok közül a 9. sorszámú végzést a hozzáfűzött tértivevényekkel.

Mindegy fél év múlva, 2013. április 25-én [redacted] elnök asszony feljelentést tett ellenem a II. kerületi Rendőrkapitányságon I.rb. közokirattal visszaélés vétsége, valamint II.rb. magánokirattal visszaélés elkövetésének alapos gyanúja miatt. **Egyébként nem tudom, hogy miért kellett fél évig várni a büntető feljelentéssel.**

A Budapesti II. kerületi Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztály 01020/2013. bünszám alatt majdnem egy év múlva, 2014. március 14-én hallgatott ki gyanúsítottként **közokirattal visszaélés vétségének elkövetése miatt.**

2014. október 20-án beadványt írtam [REDAKTOR] elnök úr, a Kúria elnöke részére, melyben kértem, hogy a Kúria az ügyben eljáró Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság helyett más Ítéltábla területén működő járásbíróságot szíveskedjék kijelölni, mert nem látom annak lehetőségét, hogy elfogulatlan bíráskodásban részesüljek, ugyanis a Rendőrségen közölték velem – miután egy évig nyomoztak az ügyben és nem tudtak semmit rám bizonyítani, hogy [REDAKTOR] a Fővárosi Ítéltábla akkori Közigazgatási Kollégium vezetője, aki egyetemi csoporttársam volt – állandóan zaklatja a nyomozó hatóságot ez ügyben.

Csak a teljesség igénye nélkül szeretném előadni, hogy 2003-ban a PKKB és a Fővárosi Bíróság bírái kizárásukat kérték az ügyemből, amikor a Budapesti VIII. kerületi Ügyészség ittas járművezetés vétsége és hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt vádiratot nyújtott be ellenem a PKKB-hoz. Az ügyemet a Székesfehérvári Városi Bíróság tárgyalta le 10.B.363/2003. szám alatt és 2005. április 26-án minden vád alól felmentett.

Ezt követően az engem bántalmazó rendőrök ellen pótmagánvádat kezdeményeztem a Fővárosi Bíróságon 8.B.131/2004. szám alatt, ahol a pótmagánváدامat a bíróság elutasította. Ezt követően a Fővárosi Ítéltábla akkori Büntető Kollégiumának elnökéhez, [REDAKTOR] elnök asszonyhoz fordultam, hogy szíveskedjék az ügyemben a Fővárosi Ítéltábla bíráit nyilatkoztatni hogy elfogultak-e. Miután a Fővárosi Ítéltábla Büntető Kollégiumának minden bírája kizárását kérte, az ügy másodfokú tárgyalásából, a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság tárgyalta le a pótmagánvádas ügyemet Bf.18/2007. szám alatt, melyben jogerősen elutasította a pótmagánvádamat és az engem bántalmazó rendőröket minden vád alól felmentette.

Ezt követően az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordultam, mely 2013. január 22-én meghozott ítéletében elmarasztalta a magyar államot, miszerint „A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező által elszenvedett sérülések kellően súlyosak voltak ahhoz, hogy a 3. Cikk hatálya alá eső embertelen bánásmódnak minősüljenek.”(ítélet 19. pont) és ezért a magyar államot 8.000 euró kártérítés megfizetésére kötelezte.

A Kúria elnökéhez írt kizárási kérelemmel kapcsolatban 2015. május 6-án a Kúria Bkk.III.660/2015. számú végzésével a kizárási kérelmemet elutasította, mert álláspontja szerint nem valószínűsítettem, hogy az adott büntetőügy elfogulatlan megítélése nem várható el a Budapesti II. és III. kerületi Bíróság büntető ügyszakban eljáró bíráitól.

A Kúria eljáró tanácsának álláspontja szerint az nem kellő kizárási ok, hogy a Fővárosi Ítéltábla elnöke jelent fel és várhatóan az ügyben neki alárendelt bírák fognak az ügyemben döntést hozni.

2015. október 28-án a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 16.B.II.1440/2014/23. számú ítéletében megállapította a bűnösségemet I.rb. közokirattal visszaélés vétségében és I.rb. magánokirattal visszaélés vétségében, ezért 260.000 Ft pénzbüntetésre ítelt.

Én mindvégig hivatkoztam arra, hogy azon kívül, hogy nem tulajdonítottam el a saját fellebbezésem, mert azt [REDACTED] irodai dolgozótól kaptam meg, valamint a Fővárosi Törvényszék 9. számú végzését az életemben sosem láttam a rendőrségi kihallgatásig, arra hivatkoztam, hogy a mellékelten csatolt fellebbezés **nem magánokirat, mert a Pp. 196. § (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:** A magánokirat az ellenkező bebizonyításáig teljes bizonyítékul szolgál arra, hogy kiállítója az abban foglalt nyilatkozatot megtette, illetőleg elfogadta, vagy magára nézve kötelezőnek ismerte el, feltéve, hogy az alábbi feltételek valamelyike fennáll:

a) a kiállító az okiratot sajátkezűleg írta és aláírta,

b) két tanú az okiraton aláírásával igazolja, hogy a kiállító a nem általa írt okiratot előttük írta alá, vagy aláírását előttük sajátkezű aláírásának ismerte el, az okiraton a tanúk lakóhelyét is fel kell tüntetni,

c) a kiállító aláírása vagy kézjegye az okiraton bíróilag vagy közjegyzőileg hitelesítve van, stb.

A Pp. 195. §-a a közokirat fogalmát az alábbiak szerint jelöli meg: Az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet a bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. Ugyanilyen bizonyító ereje van az olyan okiratnak is, amelyet más jogszabály közokiratnak nyilvánít.

Álláspontom szerint egyértelműen kiderül, hogy a fellebbezés nem magánokirat, a végzés pedig nem közokirat a Pp. felhívott szakaszai szerint.

Miután az elsőfokú bíróság kilenc hónapig nem foglalta írásba az elsőfokú ítéletet, kértem a Fővárosi Törvényszék illetékes vezetőjét, hogy szíveskedjék segítségemre lenni, hogy az ítélet a kihirdetése után kilenc hónappal írásba legyen foglalva, mire a mellékelten csatolt tértivevény szerint a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság ítéletét **2016. augusztus 9-én vettem kézhez.** Fellebbezésem folytán az ügyet a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 26.Bf.10.414/2016.szám alatt nyilvános ülésen tárgyalta és 2017. január 30-án kihirdetett végzésében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartotta azzal, hogy az ügy megítélése szempontjából az nem bír relevanciával, hogy kilenc hónapig az elsőfokú bíróság nem foglalta írásba nyolc oldalas ítéletét, azt is csak azután, miután a Fővárosi Törvényszék részére kérelmet írtam.

Csak a teljesség igénye nélkül szeretnék hivatkozni arra, hogy a Be. 260. § (4) bekezdése szerint az ítéletet a kihirdetéstől számított 30 napon belül kötelező írásba foglalni.

A Fővárosi Törvényszék megállapításai szerint az is indifferens az ügy megítélése szempontjából, hogy a nyomozó hatóság 2014. március 14-én **csak közokirattal visszaélés vétségének elkövetése miatt gyanúsított meg**. Ez szintén törvényellenes megállapítás, mert a Be. 179. § (2) bekezdése alapján a gyanúsítottal a kihallgatás elején közölni kell a gyanúsítás lényegét, az erre vonatkozó jogszabályok megjelölésével.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A bírói döntések az alábbiak szerint ellentételesek az Alaptörvény általam megjelölt XXVIII. Cikk (1) és (4) bekezdésével, ugyanis a 21/2016. (XI.30.) AB határozat IV. bekezdése megállapítja, hogy vizsgálni kell, hogy a sérelmezett ítéletek megfelelnek-e az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdéséből fakadó pártatlanság követelményének.

Szintén megállapítja, hogy el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében, továbbá a relatív kizárási okok esetében viszont vizsgálandó a bíró esetleges elfogultsága, továbbá **az Alkotmánybíróság feladatához tartozik, hogy az alkotmányjogi panaszok alapján meghatározza az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlan bírói eljáráshoz való jogból fakadó az alkotmányos büntetőeljáráshoz tartozó egyes követelményeket.**

Ismételten hivatkozom arra a tényre, hogy **miután a Fővárosi Ítéltábla akkori elnöke jelentett fel, a működési területén eljáró bíróságok nyilvánvalóan nem jártak el pártatlanul.**

A XXVIII. Cikk (1) bekezdésében meghatározott jogaim azért is sérültek, mert négy és fél évig álltam büntetőeljárás hatálya alatt úgy, hogy az első fokon eljáró bíró csak kilenc hónap múlva foglalta írásba az ítéletet a törvényben meghatározott 30 nap helyett.

Tekintettel a már korábban felhívott Pp. 195. § (1) és 196. § (1) bekezdésére **a perbeli végzés nem minősül közokiratnak, a fellebbezés pedig magánokiratnak**, ezért a XXVIII. Cikk (4) bekezdése szerint senki sem nyilvánítható bűnösnek és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog szerint **nem volt bűncselekmény.**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az általam előadottakra tekintettel tisztelettel kérem, hogy szíveskedjék a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 16.B.II.1440/2014/23. számú ítéletének és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 26.Bf.10.414/2016./6. számú végzésének **Alaptörvény ellenességét megállapítani és szíveskedjék megsemmisíteni, mert az sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (4) bekezdését.**

Mellékletek:

- 1.) Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 16.B.II.1440/2014/23. számú ítélete
- 2.) Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 26.Bf.10.414/2016/. számú végzése

3. [redacted] 2012. október 13-án kelt feljegyzése [redacted] elnök asszony részére
 4. [redacted] a Fővárosi Ítélőtábla elnökének 2013. április 25-én kelt feljelentése
 - 5.) 2014. március 14-én kelt jegyzőkönyv gyanúsított kihallgatásról
 - 6.) [redacted] úrnak, a Kúria elnökének írt 2014. október 20-án kelt levelem
 - 7.) A Kúria Bkk.III.660/2015/2. számú végzése
 - 8.) A Székesfehérvári Városi Bíróság 10.B.363/2003/31. számú ítélete
 - 9.) A Fővárosi Törvényszék részére írt, 2012. június 20-án kelt fellebbezésem
 - 10.) A Fővárosi Törvényszék 10.K.30.205/2012. számú végzése
 - 11.) Tértivevény a 16.B.II.1440/2014/23. számú ítélet átvételéről
- Budapest, 2017. március 19.

Tisztelettel:

